

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ पवित्र दुनियाँ बनाउन, तिम्रो चरित्र सुधार्न, तिमी भाइ-भाइ हो त्यसैले तिम्रो दृष्टि अत्यन्त शुद्ध हुनु पर्छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू बेफिक्र बादशाह हो फेरि पनि तिमीहरूमा एक मुख्य चिन्ता अवश्य हुनु पर्छ- कुनचाहिँ ?

उत्तर:- हामी पतितबाट पावन कसरी बन्ने- यो हो मुख्य चिन्ता । यस्तो नहोस् बाबाको बनेर फेरि बाबाकै अगाडि सजाय खानु परोस् । सजायरूबाट छुट्ने चिन्ता रहोस् । नत्र त्यतिबेला धेरै लाज मान्नु पर्नेछ । तिमी बेपर्वाह बादशाह हो, सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ । कसैले बुझ्यो भने बेहदको मालिक बन्छ, नबुझे उसको भाग्य । तिमीलाई पर्वाह छैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा जसको नाम शिव हो, उहाँ बसेर आफ्ना बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ । रूहानी बाबा सबैका एकै हुनुहुन्छ । पहिले शुरूमा यो कुरा सम्झाउनु पर्छ अनि फेरि अगाडि सम्झाउन सहज हुन्छ । यदि बाबाको परिचय नै पाएको छैनन् भने प्रश्न गरिरहन्छन् । पहिले शुरूमा यही निश्चय गराउनु छ । सारा दुनियाँलाई यही थाहा छैन- गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ ? उनीहरू कृष्णलाई भनि दिन्छन्, हामी भन्छौं- परमपिता परमात्मा शिव गीताको भगवान् हुनुहुन्छ । उहाँ नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । मुख्य हो सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि गीता । भगवान्को लागि नै भनिन्छ- हे प्रभु तिम्रो गति मति न्यारा । कृष्णको लागि यस्तो भनिदैन । बाबा जो सत्य हुनुहुन्छ उहाँले अवश्य सत्य नै सुनाउनु हुन्छ । दुनियाँ पहिले नयाँ सतोप्रधान थियो । अहिले दुनियाँ पुरानो तमोप्रधान छ । दुनियाँलाई परिवर्तन गर्ने एक बाबा नै हुनुहुन्छ । बाबाले कसरी परिवर्तन गर्नु हुन्छ, त्यो पनि सम्झाउनु पर्छ । आत्मा जब सतोप्रधान हुन्छ तब दुनियाँमा पनि सतोप्रधान स्थापना हुन्छ । पहिले पहिले तिमी बच्चाहरू अन्तर्मुखी हुनु छ । धेरै बक्-बक् गर्नु छैन । भित्र पसेपछि धेरै चित्रहरू देखेर सोधि नै रहन्छन् । पहिले शुरूमा एउटै कुरा सम्झाउनु पर्छ । धेरै सोध्ने समय नमिलोस् । भन, पहिले त एउटै कुरामा निश्चय गर्नुहोस् फेरि अगाडि सम्झाउँछौ अनि तपाईं ८४ जन्मको चक्रको बारेमा आउन सक्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म धेरै जन्महरूको अन्त्यमा प्रवेश गर्छु । यिनलाई पनि बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्नो जन्महरूको बारेमा जान्दैनौ । बाबाले हामीलाई प्रजापिता ब्रह्माद्वारा सम्झाउनु हुन्छ । पहिले पहिले अल्फको बारेमा नै सम्झाउनु हुन्छ । अल्फलाई बुझेपछि फेरि कुनै संशय रहँदैन । भन, बाबा सत्य हुनुहुन्छ, उहाँले असत्य सुनाउनु हुन्न । बेहदको बाबाले नै राजयोग सिकाउनु हुन्छ । शिवरात्रिको गायन छ भने अवश्य शिव यहाँ आउनु भएको हुनुपर्छ । जस्तै यहाँ कृष्ण जयन्ती पनि मनाइन्छ । भन्नुहुन्छ- म ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्छु । उनै एक निराकार बाबाका नै सबै बच्चाहरू हुन् । तिमी पनि उहाँका सन्तान हो र फेरि प्रजापिता ब्रह्माका पनि सन्तान हो । प्रजापिता ब्रह्माद्वारा स्थापना गरियो भने अवश्य ब्राह्मण ब्राह्मणी हुन्छन् । बहिनी भाइ हुन गए, यस युक्तिले पवित्रता रहन्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र रहने यो हो युक्ति । बहिनी भाइ हुन् त्यसैले कहिल्यै पनि विकारी दृष्टि हुनु हुँदैन । २१ जन्मको लागि दृष्टि सुध्निन्छ । बाबा नै बच्चाहरूलाई शिक्षा दिनु हुन्छ नि । चरित्र सुधार्नु हुन्छ । अहिले सारा दुनियाँको चरित्र सुध्निनु छ । यो पुरानो पतित दुनियाँमा कुनै चरित्र छैन । सबैमा विकार छ । यो हो नै पतित विकारी दुनियाँ । फेरि निर्विकारी दुनियाँ कसरी बन्छ ? बाबा सिवाय कसैले पनि बनाउन सक्दैन । अहिले बाबा पवित्र बनाउँदै हुनुहुन्छ । यी हुन् सबै गुप्त कुरा । हामी

२०७२ कार्तिक २० शुक्रवार ६-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आत्मा हौ, आत्मालाई परमात्मा बाबासँग मिल्नु छ। सबैले नै पुरुषार्थ गर्छन् भगवान्सँग मिल्नको लागि। भगवान् एक निराकार हुनुहुन्छ। मुक्तिदाता, गाइड पनि परमात्मालाई नै भनिन्छ। अन्य धर्म मान्नेले कसैलाई मुक्तिदाता, गाइड भनेर बोलाउँदैनन्। परमपिता परमात्मा नै आएर मुक्त गर्नु हुन्छ अर्थात् तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ। गाइड पनि गर्नुहुन्छ। पहिले पहिले यही एक कुरालाई नै बुद्धिमा बसाऊ। यदि बुझ्दैनन् भने छोडिदिनु पर्छ। अल्फलाई नै बुझ्दैनन् भने बे लाई बुझ्ने के फाइदा ? बरू जाऊन्। तिमी नअल्मलिनु हुँदैन। तिमी बेपर्बाह बादशाह हौ। असुरहरूद्वारा विघ्न पर्नु नै छ। यो हो नै रुद्र ज्ञान यज्ञ। त्यसैले पहिले पहिले बाबाको परिचय दिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ—मनमना भव। जति पुरुषार्थ गर्छौं त्यही अनुसार पद पाउँछौ। आदि सनातन देवी देवता धर्मको राज्य स्थापना भइरहेको छ। यी लक्ष्मी-नारायणको डिनायस्टी हुन्छ। अरू धर्म मान्नेहरूले कुनै डिनायस्टी स्थापना गर्दैनन्। बाबा त आएर सबैलाई मुक्त गर्नु हुन्छ। फेरि आ-आफ्नो समयमा आएर अन्य धर्म स्थापकहरूले आफ्नो धर्म स्थापना गर्नु छ। वृद्धि हुनु छ। पतित बन्नु नै छ। पतितबाट पावन बनाउनु, यो त बाबाको नै काम हो। उनीहरू त आएर केवल धर्म स्थापना गर्छन्। त्यसमा बडाई गर्नुपर्ने कुरा नै छैन। महिमा छ नै एकको। उनीहरूले त क्राइस्टको पछि कति गर्छन्। उनीहरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ, मुक्तिदाता, गाइड त परमपिता ईश्वर नै हुनुहुन्छ। क्राइस्टको पछि क्रिश्चियन धर्मका आत्माहरू आइरहन्छन्, तल भर्दै रहन्छन्। दुःखबाट छुटाउने त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। यी सबै प्वाइन्टहरू बुद्धिमा राम्रोसँग धारण गर्नु छ। एक ईश्वरलाई नै दयाको सागर भनिन्छ। एक बाबाले नै सबैमाथि दया गर्नुहुन्छ। सत्ययुगमा सबै सुख शान्तिमा रहन्छन्। दुःखको कुरा नै हुँदैन। बच्चाहरूले एउटा कुरा अल्फमाथि कसैलाई निश्चय गराउँदैनन्, अरू अरू कुरातिर जान्छन् अनि भन्छन्—गला नै खराब भइसक्यो। पहिले पहिले बाबाको परिचय दिनु छ। तिमी अरू कुरातिर जाँदै नजाऊ। भन, बाबा त सत्य बोल्नु हुन्छ नि। हामी बी.के.हरूलाई बाबा नै सुनाउनु हुन्छ। यी सबै चित्रहरू उहाँले नै बनाउन लगाउनु भएको हो, यसमा शंका गर्नु हुँदैन। संशयबुद्धिले विनाश गर्छ। पहिले तपाईंले आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नुभयो भने विकर्म विनाश हुन्छन्। अरू कुनै उपाय छैन। पतित-पावन त एकै हुनुहुन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ—देहको सबै सम्बन्धलाई छोडेर एक मलाई याद गर। बाबा जसमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, उनले पनि पुरुषार्थ गरेर सतोप्रधान बन्नु छ। भनिन्छ पुरुषार्थद्वारा, फेरि ब्रह्मा र विष्णुको सम्बन्ध पनि बताइन्छ। बाबाले तिमी ब्राह्मणहरूलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ तब तिमी विष्णुपुरीको मालिक बन्छौ। फेरि तिमी नै ८४ जन्म लिएर अन्त्यमा शूद्र बन्छौ। फेरि बाबा आएर शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनु हुन्छ। यसरी अरू कसैले बताउन सक्दैनन्। पहिलो पहिलो कुरा हो बाबाको परिचय दिनु। बाबा भन्नुहुन्छ—मैले नै पतितहरूलाई पावन बनाउन यहाँ आउनु पर्छ। यस्तो होइन माथिबाट प्रेरणा दिन्छु। यिनैको नाम हो भागीरथ। त्यसैले अवश्य यिनमा नै प्रवेश गर्नुहुन्छ। यो हो पनि धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म। फेरि सतोप्रधान बन्छन्। त्यसको लागि बाबा युक्ति बताउनु हुन्छ—आफूलाई आत्मा सम्झेर म एकलाई याद गर। म नै सर्वशक्तिवान् हुँ। मलाई याद गर्नाले तिमीमा शक्ति आउँछ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। यो लक्ष्मी-नारायणको वरसा उनीहरूलाई बाबाबाट मिलेको हो। कसरी मिल्यो त्यो सम्झाउनु हुन्छ। प्रदर्शनी, म्युजियम आदिमा पनि तिमीले भनिदेऊ—पहिले एउटा कुरालाई बुझ्नुहोस्, अनि अन्य कुरा। यो बुझ्न अत्यन्त जरूरी छ। नत्र तपाईं दुःखबाट छुट्न सक्नुहुन्न। पहिले जबसम्म निश्चय गरेको छैन भने तिमीले केही पनि बुझाउन सक्दैनौ। यो समय हो नै भ्रष्टाचारी दुनियाँ। देवी-देवताहरूको दुनियाँ श्रेष्ठाचारी थियो।

२०७२ कार्तिक २० शुक्रवार ६-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
यसरी यसरी सम्भाउनु छ । मनुष्यहरूको नाडी पनि हेर्नु पर्छ- अलिकति पनि बुझेको छ वा तावा
जस्तो छ । यदि तावा जस्तो छ भने फेरि छोडि दिनुपर्छ । समयलाई व्यर्थमा फाल्नु हुँदैन । चात्रक र
पात्रलाई चिन्न सक्ने बुद्धि चाहिन्छ । जसले बुझ्दछ उसको चेहरा नै बदलिन्छ । पहिले पहिले त
खुशीको कुरा दिनु छ । बेहदको बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ नि । बाबा जान्नु हुन्छ, यादको यात्रामा
बच्चाहरू अत्यन्त सुस्त छन् । बाबाको याद गर्नमा मेहनत लाग्छ । यसमा नै मायाले धेरै विघ्न पार्छ ।
यो खेल पनि बनेको छ । बाबा बसेर सम्भाउनु हुन्छ- कसरी यो खेल बनिबनाउ छ । दुनियाँका
मनुष्यहरूले त कति पनि जान्दैनन् ।

बाबाको यादमा रट्यौ भने तिमीले कसैलाई सम्भाउँदा पनि एकरस हुन्छौ । नत्र कुनै न कुनै कमी
निकालिरहन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले धेरै केही पनि दुःख नगर । स्थापना त अवश्य हुनु नै छ ।
भावीलाई कसैले पनि टाल्न सक्दैन । उल्लासमा रहनु पर्छ । बाबाबाट हामी बेहदको वर्सा लिइरहेका
छौं । बाबा भन्नुहुन्छ मामेकम याद गर । धेरै प्रेमले सम्भाउनु छ । बाबालाई याद गर्दा प्रेमको आँसु
आउनु पर्छ । अरू त सबै सम्बन्ध हुन् कलियुगी । यो हो रूहानी बाबाको सम्बन्ध । यो तिम्रो आँसु पनि
विजयमालाका दाना बन्छन् । धेरै कम छन् जसले यसरी प्रेमले बाबालाई याद गर्छन् । कोसिस गरेर
जति हुन सक्छ समय निकालेर आफ्नो भविष्यलाई उच्च बनाउनु पर्छ । प्रदर्शनीमा यति धेरै बच्चाहरू
हुनु हुँदैन । न यतिका चित्रहरूको आवश्यकता छ । नम्बरवन चित्र हो, गीताको भगवान् को हो ?
त्यसको छेउमा लक्ष्मी-नारायणको, सिंढीको । पुग्यो । बाँकी यत्तिका चित्रहरू कुनै कामको छैन । तिमी
बच्चाहरूले जति हुन सक्छ यादको यात्रा बढाउनु छ । मुख्य चिन्ता हुनु पर्छ, पतितबाट पावन कसरी
बन्ने ? बाबाको बनेर अनि फेरि बाबाको अगाडि गएर सजाय भोग्नु धेरै दुर्गतिको कुरा हो । अहिले
यादको यात्रामा रहँदैन् भने फेरि बाबाको अगाडि सजाय खाँदा धेरै लाज मान्नु पर्नेछ । सजाय खानु
नपरोस्, सबैभन्दा धेरै यही चिन्ता गर्नु छ । तिमी रूप पनि हौ, बसन्त पनि हौ । बाबा पनि भन्नु
हुन्छ- म रूप पनि हुँ, बसन्त पनि हुँ । सानो बिन्दु हुँ र फेरि ज्ञानको सागर पनि हुँ । तिम्रो आत्मामा
सारा ज्ञान भरिदिनु हुन्छ । ८४ जन्मको सारा रहस्य तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमी ज्ञानको स्वरूप बनेर
ज्ञानको वर्षा गर्छौ । ज्ञानको एक एक रत्न कति अमूल्य छ, यसको मूल्य कसैले तोक्न सक्दैन ।
त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- पद्मापद्म भाग्यशाली । तिम्रो चरणमा पद्मको चिन्ह पनि देखाउँछन्,
यसलाई कसैले बुझ्न सक्दैन । मनुष्य पद्मपति नाम राख्छन् । सम्झन्छन्, यिनीहरूसँग धेरै धन छ ।
पद्मपतिको एक उपनाम पनि राख्छन् । बाबाले सबै कुरा सम्भाउनु हुन्छ । फेरि भन्नुहुन्छ- मुख्य
कुरा हो, बाबालाई र ८४ को चक्रलाई याद गर । यो ज्ञान तिमीहरूको लागि नै हो । तिमी नै ८४
जन्म लिन्छौ । यो पनि समझको कुरा हो नि । अरू कुनै संन्यासी आदिलाई स्वदर्शन चक्रधारी
भनिदैन । देवताहरूलाई पनि भनिदैन । देवताहरूमा ज्ञान नै हुँदैन । तिमी भन्छौ- हामीमा सारा ज्ञान
छ, यी लक्ष्मी-नारायणमा छैन । बाबा त यथार्थ कुरा सम्भाउनु हुन्छ नि ।

यो ज्ञान बडो अनौठो छ । तिमी कति गुप्त विद्यार्थी हौ । तिमी भन्छौ- हामी पाठशालामा जान्छौ,
भगवान्ले हामीलाई पढाउनु हुन्छ । लक्ष्य, उद्देश्य के हो ? हामी यो लक्ष्मी-नारायण बन्छौ । मनुष्य
सुनेर आश्चर्य मान्छन् । हामी आफ्नो हेड अफिसमा जान्छौ । के पढ्छौ ? मनुष्यबाट देवता,
भिकारीबाट राजकुमार बन्ने पढाइ पढिरहेका छौ । तिम्रो चित्र पनि फस्टक्लास छ । धनदान पनि सधैं
पात्रलाई गरिन्छ । पात्र तिमीलाई कहाँ मिल्छ । शिवको, लक्ष्मी-नारायणको, राम-सीताको मन्दिरहरूमा ।

२०७२ कार्तिक २० शुक्रवार ६-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
 त्यहाँ गएर तिमीले उनीहरूको सेवा गर। आफ्नो समय खेर नफाल। गंगा नदीमा पनि गएर तिमीले
 सम्झाऊ— पतित-पावनी गंगा हो वा परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ ? सबैको सद्गति यो पानीले गर्छ
 वा बेहदको बाबाले गर्नुहुन्छ ? तिमीले यस बारेमा राम्रोसँग बुझाउन सक्छौ। विश्वको मालिक बन्ने
 बाटो बताउँछौ। दान गर्छौ, कौडी जस्ता मनुष्यलाई हीरा जस्तो विश्वको मालिक बनाउँछौ। तिमी
 विश्वको मालिक थियौ नि। तिमी ब्राह्मणहरूको कुल देवताहरूको कुलभन्दा पनि उत्तम हो। यी बाबा
 त सम्झन्छन्— म बाबाको एउटै सिकीलधा बच्चा हुँ। बाबाले मेरो यो शरीर लोनमा लिनु भएको छ।
 तिमी सिवाय अरू कसैले यो कुरा बुझ्न सक्दैन। बाबाले ममाथि सवारी गर्नु भएको छ। मैले बाबालाई
 काँधमा बसाएको छु अर्थात् शरीर दिएको छु, सेवा गर्न। त्यसको बदलामा फेरि वहाँले कति दिनु
 हुन्छ ! उहाँले मलाई काँधमा चढाउनु हुन्छ। नम्बर वनमा लैजानु हुन्छ। पितालाई बच्चाहरू प्रिय
 लाग्छ त्यसैले त उनलाई काँधमा चढाउँछन् नि। आमाले बच्चालाई केवल काखमा लिन्छन्, पिताले
 त काँधमा चढाउँछन्। पाठशालालाई कहिल्यै कल्पना भनिदैन। स्कूलमा इतिहास-भूगोल पढ्छन्, के
 त्यो कल्पना भयो ? यो पनि विश्वको इतिहास-भूगोल हो नि। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) धेरै प्रेमले रूहानी बाबालाई याद गर्नु छ। यादमा प्रेमको आँसु आउनुपर्छ, त्यो आँसु
 विजय मालाको दाना बन्छ। आफ्नो समय भविष्यको भाग्य निर्माण गर्नमा सफल गर्नु
 छ।
- २) अन्तर्मुखी भएर सबैलाई अल्फको परिचय दिनु छ, धेरै बक्-बक् गर्नु छैन। एउटै चिन्ता
 रहोस्— यस्तो कुनै कर्तव्य नहोस् जसबाट सजाय खानु परोस्।

वरदानः— विश्व महाराजाको पदवी प्राप्त गर्ने सर्व शक्तिहरूको भण्डारले सम्पन्न भव

जो विश्व महाराजाको पदवी प्राप्त गर्ने आत्माहरू छन् उनीहरूको पुरुषार्थ केवल
 आफ्नो लागि मात्र हुँदैन। आफ्नो जीवनमा आउने विघ्न वा परीक्षाहरूलाई पास गर्नु— यो
 त धेरै साधारण हो तर जो विश्व महाराजा बन्ने आत्माहरू छन् उनीहरूको पासमा
 अहिलेदेखि नै सर्व शक्तिहरूको भण्डार भरिपूर्ण हुन्छ। उनको हर सेकेण्ड, हर संकल्प
 अरूको लागि हुन्छ। तन-मन-धन-समय-श्वास सबै विश्व कल्याण गर्नमा सफल
 भइरहन्छ।

स्लोगनः— एउटा मात्र कमजोरीले पनि अनेकौं विशेषताहरूलाई समाप्त गरिदिन्छ त्यसैले
 कमजोरीहरूलाई छोडिदेऊ।